

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Sunt cu cetele cerești deasupra aici, în grădina Mea cu voi, Grădina Întâlnirii, fiilor, și spun peste voi salutul Paștelui: Hristos a înviat!

Din dreapta Mea de la locul ei, mama Mea Fecioara vă împarte și ea bucuria ei de după crucea Mea și vă spune și ea: Hristos a înviat! E sărbătoarea ei în ziua aceasta scrisă de părinții sfinți în calendar, și a intrat în tainele cerești orânduiala sărbătorilor sfinților, toate prin Duhul Sfânt rânduite pentru neamul creștinesc, numai că pe pământ nu mai este ca în cer, căci este ca omul care se încumetă să răstoarne ceea ce este prin Duhul Sfânt descoperit și așezat pe pământ, și iată, aici la voi serbează sfinții ca în cer, fiilor, căci în cer este voia lui Dumnezeu, și așa i-am învățat pe ucenici să spună când se apleacă cu rugăciune spre Tatăl: Tată, făcă-se voia Ta ca și în cer pe pământ.

Nu-i place lui satana să lucreze Dumnezeu pe pământ, și se bagă el prin oamenii lui și răstoarnă rânduiala cea așezată prin sfinți, căci puterea pământească a lucrărilor toate este în mâna omului, iar omul este trufaș față în față cu Dumnezeu, așa cum s-a purtat și în rai de a răsturnat voia lui Dumnezeu pentru voia sa, și iată, nu ascultă omul de Dumnezeu, dar nici Dumnezeu nu ascultă de om, ci îl lasă în voia lui dacă Eu îl învăț, iar el nu ascultă, și scris este aceasta în Scripturi când Domnul spune: *«Ascultă, poporul Meu, și-ți voi mărturisi ție, dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu și n-a căutat la Mine și i-am lăsat să umble după dorințele lor și au mers după cugetul lor»*.

O, dar altfel este cu cei ce ascultă, căci ascultarea se naște de fiecare dată din iubire, iar iubirea poate totul și se apleacă să poată, iar cine nu poate așa, nu se apleacă din lipsa iubirii, și așa se naște în om trufia de a nu se apleca lui Dumnezeu și aproapelui său, o, și nu-i nimic de el, de cel ce nu se apleacă, de cel ce nu are iubirea de bucurie a sa, de ființă a sa.

Fiilor, fiilor, e sărbătoare tămăduitoare în ziua aceasta, o, și câtă grijă au avut părinții cei sfinți ai bisericii Mele să rânduiască toate așezările în folosul cel ziditor și mântuitor al fiilor lui Dumnezeu, al celor ce ascultă cu aplecare, cu credință lucrătoare prin iubire, fiilor. Mama Mea Fecioara Mă ascultă acum și-Mi așteaptă cuvântul tămăduitor ca să se mângâie de la mila Mea pentru creștini și pentru oameni, că mult voiește ea, cât Mine și ea voiește mântuirea și iertarea tuturor, totul prin har, fiilor.

Nimic nu este omul înaintea lui Dumnezeu decât prin har, căci harul îl lucrează pe cel ce poate pentru cele de sus în om. Am adus spre știre nu demult la voi lucrarea harului, deslușită ea ca să fie cunoscută pentru cei ce voiesc să învețe și să poată spre bucuria cerului, și am spus despre aplecarea cea cu iubire, cu o iubire fără de astâmpăr numai prin aplecare, fiilor. Cum oare?

O, când ești cerut, și ai aplecare în clipa aceea, sau când ești disprețuit și respins, dar rămâi în iubire, când ești încercat prin defăimare și nu te arăți apăsător sau nemulțumit, când vin încercări sau dureri de duh și de trup, atunci harul te cere ca să te aleagă apoi și să ți se dea de lucru, după ce ai fost pus la încercare în fel și chip pentru lepădarea de sine, pentru aplecare cu multul și mereu. Când însă nu poți să te apleci, să primești cu așteptare, să te lași mic și mulțumit în toate și prin toate, atunci harul nu se apropie de tine să te lucreze din partea lui Dumnezeu. Când vrei să ai dreptate cu orice preț, când dai să-i biruiești pe toți prin semeția ta, atunci tu stai zadarnic pe lângă Dumnezeu și nu cauți să-L capeți iertător al păcatelor tale, prin umilința ta pentru cele rele ale purtării și neascultării tale. O, tu n-ai învățat încă, n-ai cunoscut încă potecuta cea spre asemănarea cu Dumnezeu, cu Cel fără de păcat, dar aplecat tuturor ca un păcătos de rând, ba și mai rău de atât de păcătos, și aceasta pentru

că lipsește harul cel de sus, care îl lucrează și îl formează pe creștin ca fiu al lui Dumnezeu. Iar dacă nu știi să înțelegi cu adâncime unirea ta cu Dumnezeu, Căruia să-I semeni apoi, tu poți păți ca Iuda, care a luat și el de pe masa cinei pe Dumnezeu, dar a plecat și a trădat și L-a dat la moarte pe Cel Care îi dăruise și lui arvuna împărăției cerurilor, și iată, așa pățesc cei ce n-au credincioșie până la sfârșit din pricina iubirii de sine, și aceștia nu dau de fericire, ci dau de păcat și de plata păcatului, și de aceea, o, să nu stea în zadar lângă Domnul cel care dă și el să vină și să vrea în mijlocul fiilor lui Dumnezeu.

O, dacă tu, creștine, nu ai mintea aceea cu care să înțelegi desăvârșit că viața cea dulce cu Domnul în veșnicie nu poți s-o câștigi decât dacă pe pământ porți dureri și lacrimi și încercări și aplecare, ca să nu le ai apoi pe acestea după ce vei trece în viața veșnică, o, ce mai este de făcut cu o așa lipsă de înțelepciune și de căutare pentru înțelepciunea cea de sus pentru creștini? Mai bine este puțină viață de aici să-ți fie îndurerată și sub cruce, căci plată dulce îți strângi în viața cea veșnică, și Mă uit ce puțină grijă poartă omul pentru viața lui cea de veci, pentru ce va avea acolo, o, și Mă uit cât de zgârcit este să-și agonisească acolo bogăție care nu se pierde ca și cea de pe pământ adunată.

O, măi creștine crescute din cer, iată ce-ți spun: Când ai o durere, o suferință, o încercare a iubirii tale pentru Dumnezeu, tu să spui așa: Nu pe mine mă doare, ci pe Domnul Îl doare, și Și-a ales să-L doară în mine ca să mă pregătească pentru har, pentru ca să-L lucrez Lui de pe pământ și până în cer, și nicidecum să stau că mă doare, ci să lucrez prin dureri, căci fără de dureri nu suntem ai Domnului, nu semănăm cu El, n-am înțeles calea cu El și spre El.

Tămăduire împart poporului creștin care voiește cu Dumnezeu de pe pământ și până în cer, căci atâta e de mers până la plata cea pentru viața creștină pe pământ, și iată adevăr adevărat, că nu la toți, nu la mulți le este dat să creadă cu aplecare în cuvântul Meu de creștere a unui popor care să poată cu Domnul pe calea spre cer. O, nu toți pricep, ci numai cei cărora le este dat de la Tatăl să înțeleagă, iar cei înțelepți sunt cei ce pricep, precum și cei neînțelepți sunt cei ce nu pricep și nu lucrează ascultând cu aplecare pentru primirea harului ziditor de om nou, de puteri noi, de iubire nouă, după porunca cea înnoită prin har.

Am așezat în carte nădejde de vindecare pentru lipsa harului din viața creștinului, iar mama Mea se mângâie cu multul în zi de serbare pentru ea.

O, mamă tămăduitoare ca și Fiul tău Hristos, le trimitem apă vindecătoare și povață pentru primirea harului, care le cuprinde pe toate prin lucrarea sa de peste fiii lui Dumnezeu, și hai să pui și tu mângâiere spre vindecare, că e lipsă mare de har lucrător, mama Mea, iar harul este harnic și cuprinde totul în lucrul său, lucrul fiilor lui Dumnezeu, mamă.

— *O, Fiule înviat, mi-ai mângâiat toată durerea cea grea prin învierea Ta, dar nu și durerea cea pentru creștini, căci creștinii nu pot purta dureri, și de aceea Ne doare pe Noi mereu, mereu, Fiule înviat pentru învierea omului, care nu-și lucrează viața cea de veci în vremea lui de pe pământ. O, ce puțină gândire are omul la averea lui cea strânsă în cer, și această cădere a omului doare în cer, și e numai pe pământ omul cu tot ce are el.*

Mare mângâiere și mare nădejde iau din povețele Tale de azi pentru creștini, Fiule mântuitor, o, și mult aștept să se supună poporul Tău de azi lucrării harului ca să capete har și să poată fi până la sfârșit ai Tăi, căci fără lucrare nu are omul nimic strâns acasă în cer, și îl va judeca aspru toate cele ale lui de pe pământ, și care se vor schimba în lacrimi, dar să nădăjduim în harul cel de sus, și pentru care se vor apleca cei ce vor înțelege ce lecție mare ai așezat Tu azi în cartea Ta cu poporul cuvântului Tău, Iisuse înviat și dăruit celor iubiți ai Tăi prin cina din Emaus ca să rămâi cu ei precum ei Te-au rugat să rămâi, iar Tu le-ai împlinit ruga și Te-ai lăsat lor și ai rămas cu ei tăinuit în chipul pâinii și al vinului, așa cum Tu ai orânduit să Te aibă fiii lui Dumnezeu pe pământ până la sfârșit.

Acum, Doamne înviat, fac aplecare ca să-Ți mulțumesc pentru vindecarea de sine pe care ai lăsat-o de învățat fiilor poporului Tău de azi, și le spun și eu lor: Hristos a înviat,

copii ai lui Hristos! Urmăriți cu degetul pe cartea cea de azi și ridicați-vă toți pentru înțelepciunea cea de sus a primirii harului, și prin el să cuprindeți lucrul vostru pe pământ și să-l puteți închina Domnului și să-l aveți de strânsură în cer ca să fiți scriși lucrători cu cerul, fiilor. O, pace vouă! Hristos a înviat! Împărțiți bucuria mea cea de azi și ridicați-vă toți spre vindecare, fiilor!

Iar Ție, Fiule înviat, Iisus Hristos, mă aplec, căci harul înseamnă aplecare, multă, multă aplecare, o, Fiule Iisus.

— O, mama Mea, ce harnic este cel care stă sub puterea harului lucrător prin iubire, mamă! Ce cuprinzătoare și dăruitoare este lucrarea și jertfa unui așa fiu lucrător! O, ce multă vindecare au de căutat creștinii, mama Mea! Le-am dat ca să știe cum să lase să vină peste ei vindecarea. Le-am dat și le dau, căci sunt cu ei, mamă.

O, fiilor, e dulce Duhul Meu la voi în sărbători. Stați mici, ca să semănați cu Mine, ca să luați de la Mine așa cum numai cei mici iau și învață și au și pot ei apoi.

Binecuvântate să vă fie lucrările toate, tot ce ați început pentru pregătirea sărbătorii care vine, căci așteptăm sărbătoarea lui Verginica, trâmbița Mea, o, fiilor! Toate lucrările începute, voi să le duceți cu harul Meu de peste voi la bun sfârșit și să fie ele așezate cu voi cu tot ca podoabă înaintea zilei de sărbătoare pentru trâmbița Mea, când tot cerul va sta și va privi și va vedea calea Mea și trâmbițarea Mea prin ea, lucrarea Mea cu ea, că iată, se scrie acum, aici la voi cartea aceasta, istoria acestei lucrări de cuvânt cu trâmbița Mea, și care a început odată cu nașterea lui Verginica, iar Eu am pregătit-o apoi pas cu pas pentru Mine, pentru calea Mea cuvânt peste pământ, și a fost ea trâmbița cuvântului Meu.

Binecuvântați să vă fie pașii și tot lucrul vostru spre această mare sărbătoare, iar acum spun iarăși peste voi: Hristos a înviat!

Și așezăm acum slujba acestei zile de sărbătoare care se numește Izvorul tămăduirii, și pace vouă, fiilor! Hristos a înviat! Pace vouă, și lucrare de har las peste toți, iar voi faceți-i loc cu voi și între voi, și mai ales între voi și Dumnezeu ca să aveți în cer, și mult să aveți în cer, o, fiilor! Amin, amin, amin.

08/21-04-2023